

М. Ю. Костиця

Левик Сергій Юрійович

ЛЕВИК Сергій Юрійович (справж. - Ізраїль Юліанович; 16(28). 11. 1883, м. Біла Церква, нині Київ. обл. - 05. 09. 1967, Ленінград, нині С.-Петербурґ) - співак (баритон), музично-громадський діяч, музичний критик, перекладач. Від 1892 мешкав з батьками у Бердичеві (нині Житомир. обл.). Співу навч. на Вищих опер. і драм. курсах у Києві (кл. М. Медведєва). Соліст Нар. дому (1909-12), Театру муз. драми (1912-16) у С.-Петербурзі (згодом Петроград). Мав гнучкий, сильний голос широкого діапазону, актор. талант. Серед партнерів по опер. сцені - [Л. Липковська](#), Л. Собінов, Ф. Шаляпін. Гастролі у Києві, Харкові, Мінську, Москві, Вільно (нині Вільнюс), Криму, на Пн. Кавказі. 1923 через хворобу залишив сцену. Водночас займався літ. діяльністю, автор спогадів про укр. опер. співаків, наук. праць із питань вокал. виконавства, перекл. оповідань із франц. і нім. мов. 1901-05 друкувався у г. «Киевская мысль». 1921-22 - ред. ж. «Вестник театра и искусств»; 1929-39 - кор. франц. муз. ж. «Le Menestrel» у СРСР; 1938-39 - викладач сцен. майстерності Ленінгр. консерваторії. Вів активну громад. діяльність, зокрема від 1922 очолював Комісію допомоги безробітним. Від 1926 входив до керів. органів Ленінгр. товариства драм. і муз. письменників. Після 1930 брав активну участь у діяльності Ленінгр. відділ. СК СРСР. Здійснив низку записів на грамплатівки.

Фотоілюстрації

Основні твори

Вокальное искусство во Франции // Жизнь искусства. 1923. № 5–8; Шаляпин на концертной эстраде // Сов. музыка. 1950. № 2; Записки оперного певца. Москва, 1955; 1962; Оперы Вагнера на петербургской сцене // Там само. 1958. № 2; Четверть века в опе- ре. Москва, 1970.

Основні партії

Борис Годунов (однойм. опера М. Мусоргського), Володимир Галицький, Князь Ігор («Князь Ігор» О. Бородіна), Демон (однойм. опера А. Рубінштейна), Кочубей, Мазепа, Онегін, Роберт («Мазепа», «Євгеній Онегін», «Іоланта» П. Чайковського), Фігаро («Севільський цирюльник» Дж. Россіні), Ріголетто, Жермон, Амонасро («Ріголетто», «Травіата», «Аїда» Дж. Верді), Тоніо («Паяци» Р. Леонкавалло), Валентин («Фауст» Ш. Ґуно), Скарпіа («Тоска» Дж. Пуччіні).

Рекомендована література

1. Должанский А., Сохор А. С. Ю. Левик // Сов. музыка. 1963. № 12;
2. Гозенпуд А. Русский оперный театр между двух революций. 1905-17. Ленинград, 1975.

Бібліографічний опис:

Левик Сергій Юрійович / М. Ю. Костиця // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53688>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).